

Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten

...

namentlich in Beziehung auf Anhalt, Bayern, Böhmen, ... und andere
Länder ; [Urkunden-Sammlung für die Geschichte der auswärtigen
Verhältnisse]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1843

XVI. Papst Honorius III. bestätigt dem Bisthume von Preußen eine ihm vom
Markgrafen Albrecht von Brandenburg beigelegte jährliche Hebung von 20
Mark Silber, am 7. April 1222.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56055](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56055)

riguntur. Quodsi hec efficere non potuerit apud ipsum, ipse bona fide noster erit adiutor et assistet nobis, ius nostrum apud Imperium et eius Principes promouendo, et restituet in castro Wulmerstede pecuniam eisdem nummis eiusdem ponderis atque valoris, et in talibus terminis, in qualibus eam dinoscitur recepisse. Alioquin fideles et Ministeriales eius, qui pro ipso fidem de predictis dederunt, intrabunt Magdeburg, inde nulla nocte exituri, nisi vel soluta pecunia, vel de beneplacito recipientium hec promissa. Fratres autem eius, Dominus Henricus et Dominus Guntherus Comites, Hallas intrabunt, iuxta conditiones eadem. Sic etiam si Dominum Imperatorem morte preoccupatum contigerit non redire, aut reuersum in Teutonia mori, priusquam nobis eadem feoda porrigantur, et alius per concordiam Principum in Imperium sublimetur; ipse nec fidelitatem illi prestabit, nec seruicia faciet, nisi nobis porriget omnia feoda, que pater noster ab Imperio dinoscitur tenuisse. Sin autem per discordiam Principum contingeret eligi duos Reges; si placuerit nobis, vt Regem alium habeamus quam eum, in quem Dominus Archiepiscopus proposuerit consentire, non tenebitur nobis resistere ad obtinendum feoda patris nostri. Sed si cum ipso consenserimus in aliquem eligendum, ipse iuste, quod promissum est, procurabit, et promouebit ius nostrum. Denique si ipsum mori contigerit; Domini et patres eius maioris Ecclesie siue Capitulum talem ei eligent successorem, quem facient et efficient cuncta promissa de ipso exsoluere bona fide Nobilibus viris et Ministerialibus Ecclesie sue, et quidem conditiones illas, que promissa sunt, nobis bona fide seruabunt.

Nos Henricus, Comes Alcharie, qui tutelam prefatorum nepotum nostrorum gerimus, ea, que promissa sunt, pro ipsis nepotibus nostris promissimus obseruare, et ea seruabimus bona fide. In cuius rei testimonium presentem literam sigilli nostri munimine duximus munendam.

Acta sunt hec in villa Bardeleue, XII. kal. Octobr., Anno ab Incarnatione Domini MCC. vicesimo primo.

Nach einem Magdeburgischen Copialbuche abgedruckt in den Orig. Guelfic. IV, 155. Beckmann's Anhalt. Histor. Thl. III, S. 527.

XVI. Papsst Honorius III. bestatigt dem Bisthume von Preussen eine ihm vom Markgrafen Albrecht von Brandenburg beigelegte jahrliche Hebung von 20 Mark Silber, am 7. April 1222.

Honorius etc. Episcopo Pruscie. Sacrosancta Romana Ecclesia etc. — conuere. Eapropter, Venerabilis in Christo frater, tuis iustis precibus inclinati annum viginti marcarum redditum, a dilecto in Christo filio nobili viro Alberto Marchione Brandenburgensi tibi et per te Ecclesie tue et successoribus tuis pietatis obtentu concessum, nec non libertates, immunitates et exemptiones ab eodem nobili tibi et hominibus tuis indultas, sicut ea omnia iuste canonice et pacifice obtines et in ipsius Marchionis litteris plenius perspeximus contineri, tibi et per te ipsi Ecclesie et successoribus tuis auctoritate apostolica confirmamus et

presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo etc. nostre confirmationis infringere. Si quis autem etc. Datum Laterani, septimo Idus aprilis, Pontificatus nostri anno septimo.

Aus dem Concepte im Vaticanischen Geh. Archive. Vgl. Voigt S. 15. 16.

XVII. Graf Heinrich von Anhalt stellt, als Tutor der Mark Brandenburg, umgeben von markgräflichen Vasallen, eine Schenkungsurkunde für den Dom zu Rosow aus, am 1. August 1224.

In nomine Sancte et individue Trinitatis. Henricus Dei Gratia Comes Altharie ac Tutor Marchie Brandenburgensis. Cum in presentia nostre dignitatis ydoneum eventum sortitur alicujus rei contractus, quem etiam industria prudentum virorum utilem et honestum recognoscit, secundum rationem valet et ad longa tempora videtur efficaciter expedire, quod talis actio firmissimis et perpetuo mansuris literarum instrumentis maneat declarata. Nos ergo secundum hanc rationem sensus nostros regere cupientes, volumus, quod hujus temporis rationes ad oculum perveniant et succedens hominum posteritas plenius intelligat, quantus sit affectus, quantave devotio, quam Ecclesie Beate Marie Virginis in Cosswyk duximus exhibendam. Affectum itaque bone voluntatis per exhibitionis indicia videri cupientes, villam Bulceke cum suis attinentiis jam diete Beate Virginis contulimus Ecclesie, plenum consensum heredum nostrorum habentes. Hujus autem donationis testes sunt: Comes Bedericus, Comes Ludolfus de Halremunt, Theodericus Stranz, Ulricus Dapifer et plures fideles Marchie Brandenburgensis. Actum Anno Dominice incarnationis M. CC. XXIV., kal. Aug. Datum Berneborch per manum Marfilii Notarii nostri.

Nach Beckmann's Anh. Historie Thl. III, S. 314.

XVIII. Die Markgrafen von Brandenburg Johann und Otto bestätigen dem St. Johanner-Orden das Dorf Mirow, welches die Fürsten von Mecklenburg demselben geschenkt haben, am 5. August 1227.

In nomine sancte et individue trinitatis. Johannes et Otto, Dei gratia marchiones Brandenburgenses, omnibus in perpetuum. Christianitatis sue cultum memoriter ostendunt, qui ecclesiam Dei benigno affectu fouent, edificant et tuentur. Unde nouerint uniuersi, tam futuri, quam presentis homines temporis, quod nos bonorum illorum donationem, quam dilecti fideles nostri, filii nobilis uiri domini Burwini circa fratres et ecclesiam hospitalis sancti Johannis baptiste in Accon pro suorum remedio peccatorum fecerunt, villam videlicet Mirowe cum stagno ipsius ville, stagnum Dammene et riuum, qui fluit per stagnum Mirowe, desuper et inferius, perpetualiter confirmamus, et siqua alia bona etiam secundum temporum cursum et ut diuinitus ipsis fuerit inspiratum, eroganda duxerint eisdem. Ut autem hec nostra donatio rationabiliter facta nullatenus valeat immutari, presentem paginam inde con-